

Sơ Lược Tiểu Sử Al-Faarooq U'mar bin Al-Khattaab رضي الله عنه

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية]

Biên soạn

Tiền sĩ Sheikh Nabeel Al-I'wadhī

Dịch thuật:

Abu Hisaan Ibnu Ysa

2014 - 1435

IslamHouse.com

الفاروق عمر بن الخطاب رضي الله عنه

« باللغة الفيتنامية »

جمع وترتيب:

الدكتور الشيخ نبيل العوضي

ترجمة: أبو حسان محمد زين بن عيسى

2014 - 1435

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực
Khoan Dung

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ اهْتَدَى بِهِدْيِهِ وَسَنَّ بِسُنَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ،
أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, tạ ơn Allah Đấng chúa tể của vũ trụ và muôn loài, cầu xin bình an và phúc lành cho vị lãnh tụ của giới Rasul, là vị Nabi cuối cùng, cho dòng dõi của Người cùng cho tất cả bằng hữu của Người, cho những ai bám theo chân lý của Người và cho những ai làm sống lại con đường Sunnah của Người cho đến ngày tận thế, Amma ba'd:

Bài viết này sẽ diễn giải sơ lược về tiểu sử về một lãnh tụ vĩ đại của lịch sử Islam, về tiểu sử một người đàn mà có thể nói không có ai khác có thể so sánh được với ông, về một ngọn núi trong các ngọn núi vĩ đại của Islam, về một đỉnh cao của lịch sử Islam, về một con người mà mọi thời đại rất cần có người giống như ông, đặc biệt là thời đại chúng ta ngày hôm nay, về câu chuyện người đàn ông có biệt danh là Al-Farooq tức người phân biệt rõ ràng đúng sai, ông chính là U'mar bin Al-Khattaab ﷺ, ông là người mà bao thời đại đều cần, ông là người đã dập tắt ngọn lửa của nhóm tín đồ thờ lửa, đã dập tan Vương Quốc Kisra, ông đã truyền bá mạnh mẽ Tawhid lý

thuyết độc tôn Allah duy nhất, ông đã mở được rất nhiều lãnh thổ và bờ cõi, ông đã kéo được rất nhiều người cải đạo sang Islam, ông làm cho ma quỷ phải khiếp sợ tránh sang con đường khác, về người đàn ông mà Sahabah đã nói: “*Chúng tôi không dám đứng hành lễ Salah tại Ka'bah cho đến khi U'mar gia nhập vào Islam*”. Kể từ khi U'mar vào Islam thì tất cả mọi người đều công khai việc gia nhập đạo của mình. Việc vào Islam của U'mar được xem là một trang giấy mới của lịch sử Islam được lật sang, bởi việc truyền bá Islam từ đó mà thay đổi hoàn toàn mới và cái chết của ông cũng được xem là một trang giấy mới của lịch sử Islam được lật sang do cánh cửa đã bị phá vỡ bởi cái chết U'mar mà lúc sinh thời ông đã bảo vệ nó.

U'mar tên thật là U'mar bin Al-Khattaab bin Nufail thuộc con cháu của ông Ka'b bin Lu-ai và ông Ka'b bin Lu-ai này cũng là ông tổ của Nabi tức U'mar và Nabi có cùng tổ tông, ông được sinh ra và lớn lên tại Makkah. Lúc còn nhỏ ông có cuộc sống khó khăn, cực khổ và có lẽ đây là lý do tạo nên bản tính mạnh mẽ, dứt khoát, gan dạ của U'mar. Ngay từ nhỏ ông đã chăn lạc đà cho cha, cho cô thuộc dòng tộc Makhzoom, ông có dáng cao to, nước da trắng hồng, đầu hói, có dáng đi rất nhanh nhẹ, nói chuyện thì lớn tiếng, khi đánh thì rất mạnh tay. Ngay từ nhỏ U'mar đã học đọc và học viết trong khi có rất ít trẻ nhỏ thời bấy giờ được diễm phúc như ông. Sở thích của U'mar được thể hiện ngay từ nhỏ là đấu vật, cưỡi ngựa, bắn cung, học thơ văn và là người nói chuyện rất lưu lốt, rành mạch, rõ ràng. Với bản tính và biệt tài của mình nên U'mar đã được toàn thể quần chúng Makkah biết đến lúc ông chỉ mới là một chàng thanh niên, cũng trong độ tuổi rất trẻ này ông được cấp lãnh đạo Quraish đề cử làm sứ giả đi đàm phán nói chuyện với các bộ tộc khác. U'mar tự sự:

“Có lần tôi nằm ngủ bên cạnh các bụt tượng, lúc tôi đang thêu thiếu ngủ thì nghe được một tiếng gọi vọng vang. Đây Jaleeh, có chuyện rất vội về người đàn ông hùng biện đang kêu gọi La il la ha il lol loh, lời nói đó làm tôi giật mình tỉnh giấc và sau đó tôi nghe được tin rằng có người đàn ông xưng mình là Nabi kêu gọi đến với câu Shahadah.”

Khi U'mar ﷺ nghe được tin Nabi ﷺ đứng lên kêu gọi mọi người vào Islam thì ông tự hỏi làm sao con người lại có thể thay đổi đi tôn giáo của ông bà mình được, với hành động đó của những người cải đạo làm cho U'mar ﷺ rất phẫn nộ nên đã nhiều lần ông đã đánh đập hành hạ những người cải đạo vào Islam và cứ thế thời gian trôi qua năm năm từ khi Nabi ﷺ nhận được nhiệm vụ, U'mar vẫn không tin tưởng vào Islam.

Nhưng cuối cùng thì U'mar ﷺ cũng trở nên nhân từ, nhẹ nhàng hơn đối với những người có đức tin, có lần ông gặp được một người phụ nữ được gọi là Um Abdullah (mẹ của Abdullah) con gái ông Hantan đang tay xách hành lý đi hướng ra Makkah thì U'mar ﷺ hỏi: “Bà định đi đâu vậy, hỡi Um Abdullah?”

- Um Abdullah: “Tôi sẽ di cư.”

- U'mar ﷺ: “Vậy, bà sẽ đi đâu?”

- Um Abdullah: “Đi Habashah (nước Ethiopia ngày nay thuộc châu phi)”

- U'mar ﷺ: “Tại sao phải đi?”

- Um Abdullah: “Để được tự do tôn thờ Thượng Đế của tôi, bởi các người đã tạo khó khăn cho chúng tôi.”

- U'mar ﷺ: “Chúng tôi là những người đã tạo khó khăn cho các người à !”

- Um Abdullah: “Đúng vậy.”

- U'mar ﷺ: “Vậy bà hãy đi đi, Allah sẽ luôn bên cạnh bà.” Câu nói này làm cho bà Um Abdullah cảm nhận rằng U'mar sẽ vào Islam. Sau khi U'mar đi thì ông A'mir bin Rabi-a'h nói: “Bà tưởng rằng lời nói nhân từ đó của U'mar rằng ông ta sẽ vào Islam à? Không bao giờ trừ phi, con lừa của ông Al-Khattaab vào Islam thì U'mar sẽ vào Islam.” Ngụ ý rằng nếu con lừa có thể vào Islam được thì mới hi vọng U'mar vào Islam.

Năm năm trôi qua U'mar nhìn vào những người đã vào Islam như Abdullah bin Mas-u'd một người đàn ông ốm yếu bị đánh đập hành hạ nhưng vẫn bám lấy Islam; nhìn vào Aly một đứa trẻ còn rất nhỏ nhưng vẫn bám lấy Islam; nhìn vào Abu Bakr một người đã có tuổi đã bị mắng, bị chửi, bị đánh đập mà vẫn trụ lấy Islam; nhìn vào gia đình Yaasir bị đánh đập dã man làm cho vợ chồng ông Yaasir phải hi sinh mà vẫn chịu đựng trên Islam; nhìn thấy Bilaal bị kéo lê trên cát giữa trưa nắng của Makkah vậy mà vẫn luôn miệng nói “*Ahadul Ahad*” . . . tất cả cảnh tượng đó làm cho U'mar đôi khi mềm lòng và đôi khi trở nên hung hăng hơn. Về Nabi ﷺ đã cầu xin rằng:

((اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِأَحَبِّ الرَّجُلَيْنِ إِلَيْكَ: بَعْمَرَ بْنِ الْحَطَّابِ أَوْ عَمْرِو بْنِ هِشَامٍ))

“Lạy Allah, xin hãy làm cho Islam được mạnh mẽ bởi một trong hai người đàn ông mà Ngài yêu thích nhất: U'mar bin Al-Khattaab hoặc A'mr bin Hisaam (tức Abu Jahal)”

Vào năm thứ 6 từ khi Nabi ﷺ nhận sứ mạng lúc đó U'mar mới 27 tuổi, lúc ông đang đi ngoài đường thì gặp ông Nu-e'm bin Abdullah đến hỏi: “*Này U'mar, ông đi đâu vậy ?*”

- U'mar ﷺ: “*Tôi đi tìm Muhammad.*”

- Nu-e'm: “*Này U'mar, giữa ông và Muhammad có mối thù gì, mà nè ông cứ mãi nói về người ta, cứ mãi lo chuyện thiên hạ mà lại quên bản thân và người thân mình à?*”

- U'mar ﷺ nổi giận hỏi: “*Lời nói ông ám chỉ gì ?*”

- Nu-e'm: “*Em gái của người Fatimah đã phản bội.*”
(từ dùng để ám chỉ những ai cải đạo sang Islam).

- U'mar ﷺ: “*Người nói dóc.*”

- Nu-e'm: “*Không tin cứ việc trở về nhà mà xem.*”

Lúc đó tại nhà của em gái U'mar ﷺ, Fatimah bint Al-Khattaab ﷺ, chồng cô là Sa-e'd bin Zaid ﷺ (một trong mười người được báo trước thiên đàng) đang được chàng thanh niên rất trẻ Khabbaab bin Al-Arat ﷺ dạy Qur'an đó là chương “TAHA”, nhưng khi mọi người biết được U'mar ﷺ về gần đến nhà thì mọi người trở nên sợ hãi, Khabbaab liền trốn phía sau màn (có đường truyền kẻ trốn dưới gầm giường). Khi vừa bước vào nhà thì U'mar ﷺ liền hỏi: “*Hai đứa mày đang làm gì ?*”

- Sa-e'd ﷺ: “*Này U'mar, anh vẫn chưa thấy rằng chân lý không nằm trên tôn giáo anh sao ?*” lời nói này làm U'mar càng thêm phẫn nộ mà túm lấy Sa-e'd mà vật xuống đánh liên tục, Fatimah vợ Sa-e'd thấy vậy chạy đến cố xô U'mar ra và la: “*Khốn khổ cho anh hỡi U'mar, anh đang làm gì nếu như chân lý không trong tôn giáo anh thì sao ?*” lời lẽ đó có tác dụng

ngược lại làm cho U'mar nóng càng thêm nóng mà tát một bát tay vào mặt té ngửa ra đất và chảy máu mặt. Lúc đó, thấy máu chảy trên mặt em gái làm U'mar cảm thấy xót lòng, nhìn sang bên thấy tấm bảng đang nằm trên đất thì định lấy đọc nhưng lại bị em gái cố giật lại, thấy vậy U'mar ﴿﴾ hỏi: “*Thật khôn khổ cho em, em muốn làm gì nữa đây?, hãy đưa cho anh tấm bảng đó.*” Fatimah mạnh dạn đáp: “*Anh là người Đa Thần rất do bản không xứng đáng đọc nó, bởi chỉ có người sạch sẽ mới được chạm đến nó, em sẽ không đưa cho đến khi anh chịu đi tắm.*” Lúc này, U'mar ﴿﴾ đã mềm lòng khi thấy em gái cương quyết nên nghe lời em gái ông đã đứng dậy đi tắm và không khí lúc này đã thay đổi hoàn toàn nên Khabbaab đã không trốn nữa, sau khi tắm xong U'mar quay trở lại cầm lấy tấm bảng mà

đọc: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ **﴿Nhân danh Allah Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực Khoan Dung﴾** U'mar nói: “*Ôi đẹp làm sao các Đại Danh này!*” U'mar đọc tiếp:

﴿طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكُّرًا لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾﴾ طه: ١ - ٧

﴿Taa ha * TA (Allah) không hề thiên khải Qur'an xuống cho Người (Muhammad) để làm người đau khổ đau * Mà là để nhắc nhở, để cảnh báo những ai biết kính sợ * Nó (Qur'an) được thiên khải bởi Đấng đã tạo hóa ra trái đất và các tầng trời cao vút * Đấng Rất Mực Độ Lượng đang ngự trị trên ngai vương cao chót vót * Vương quyền của Ngài bao gồm các tầng trời, đất, vạn vật khoảng giữ trời

đất và những gì nằm sâu trong lòng đất * Và cho dù Người (Muhammad) có nói lớn tiếng hay nhỏ tiếng thì Ngài luôn hiểu thấu mọi điều bí mật và mọi điều được giấu kín như bưng.﴾ Taaha: 1- 7 (chương 20), U'mar ﴿﴾ hiểu được liên ý nghĩa những gì mình đang đọc bởi đó là ngôn ngữ Ả Rập một loại ngôn ngữ mà ông cũng như quần chúng Makkah đang nói chuyện, và đây cũng là một phép màu mà Allah dùng để thách đố con người. Đọc được đến đây sắc mặt U'mar thay đổi, cơ lẽ tâm lòng cũng mềm đi và ông tiếp tục đọc đến câu Kinh:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ طه: ٨

﴿Allah là Đấng Thượng Đế duy nhất xứng đáng được thờ phụng, Ngài sở hữu các Đại Danh tốt đẹp.﴾ Taaha: 8 (chương 20). Sau khi đọc xong Qur'an được ghi trên tấm bảng thì U'mar nói: *"Xin thề bởi Allah, ai nói ra lời lẽ thì đó mới là Đấng xứng đáng được tôn thờ."* Dứt lời U'mar ﴿﴾ liền bảo Khabbaab đến và nắm tay kéo đi ra ngoài, làm cho Khabbaab ﴿﴾ hoảng sợ run rẩy hỏi: *"Ông muốn đi đâu U'mar?"*

- U'mar ﴿﴾: *"Muhammad đang ở đâu?"*

- Khabbaab ﴿﴾: *"Tôi không thể nói cho ông biết được."*

- U'mar ﴿﴾: *"Hãy nói cho ta biết, hỡi Khabbaab."* Ông lớn tiếng nói.

- Khabbaab ﴿﴾: *"Ông muốn gì?"*

- U'mar ﴿﴾: *"Cứ nói cho ta biết đi."* Không còn cách nào khác buộc Khabbaab ﴿﴾ phải báo cho U'mar ﴿﴾ biết rằng Rasul ﴿﴾ đang ở cùng mọi người tại ngôi này Dar Al-Arqam. Trên đường đi Khabbaab nói: *"Này U'mar, có lẽ lời cầu xin của Nabi ﴿﴾ cho ông đã được Allah chấp nhận."* U'mar ﴿﴾ ngạc

nhiên hỏi: “Là lời cầu xin gì ?” và Khabbaab đã kể cho nghe lời cầu xin đó. Ngược lại thời gian ba, bốn ngày trước một người đàn ông được mệnh danh là “**sur tử của Allah**” đã gia nhập vào Islam hiện cũng đang bên cạnh Nabi ﷺ, đó chính là bác của Người ông Hamzah ﷺ.

Đến trước cửa Dar Al-Arqam thì U'mar ﷺ liền gõ cửa, mọi người bên trong nhìn qua khe hở thấy U'mar bên ngoài liền hoảng hốt mà báo: “*Thưa Rasul của Allah, đó là U'mar*”, nghe được tin này làm cho mọi người hoảng sợ có người đã trốn, có người chỉ biết đứng yên lặng, riêng Hamzah ﷺ lập tức tuốt kiếm khỏi vỏ mà nói: “*Hãy để mặt ta với U'mar, nếu hấn đến với ý định tốt thì ta sẽ chịu hấn, còn hấn đến gây chuyện thì ta sẽ chém hấn bằng thanh kiếm này.*” Ông Hamzah bước đến mở cửa, U'mar bước vào thì Rasul ﷺ bảo: “**Bác hãy đứng qua một bên để cho cháu.**” Nabi ﷺ đến trước mặt U'mar ﷺ mà nắm cổ áo của U'mar ﷺ mà kéo vào mình mà nói:

((يَا عُمَرُ، أَمَا آمَنَ لَكَ أَنْ تَهْتَدِيَ أَوْ لَيْزِلَنَّ اللَّهُ عَلَيْكَ عَذَابًا مِنْ عِنْدِهِ))

“**Này U'mar, chẳng lẽ việc hướng đến chính đạo không làm người an lòng ư hay là người muốn Allah gián xuống riêng người một hành phạt nơi Ngài ?**” Nghe được lời lẽ hùng hồn đó làm U'mar ﷺ mềm giọng mà nói: “*Tôi đến đây là để nói Ash ha du al la i la ha il lol loh wa an na ka la ra su lul loh*”⁽¹⁾ lời tuyên thệ đó làm cho tất cả mọi người đang có mặt trong nhà đều reo vang “**Allahu Akbar, U'mar đã vào Islam, Allahu Akbar, U'mar đã vào Islam**” giờ đây U'mar đã được Allah mở khóa lòng mà chấp nhận Islam. Ông Abdullah bin

(1) Ý nghĩa: Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah, và xin công nhận Người chính là Rasul của Allah.

Mas-u'd nói: “Tôi xin thề bởi Allah, Islam được trở nên hùng mạnh kể từ khi U'mar vào Islam.”

Việc U'mar ﷺ vào Islam là một niềm vui khôn tả xiếc trong lòng Nabi ﷺ và toàn thể Sahabah. Sau khi vào Islam, U'mar ﷺ yêu cầu Nabi ﷺ: “Bây giờ chúng ta cần phải công khai ra bên ngoài, hỡi Rasul của Allah.” Nhưng Rasul ﷺ đáp: **“Ta vẫn chưa được lệnh như vậy.”** Ông quay mặt đi nhưng lát sau lại quay lại hỏi: “Thưa Rasul, bao giờ chúng ta mới được công khai tôn giáo này”, thấy U'mar ﷺ cứ nài nỉ và hỏi mãi thì Rasul ﷺ cho phép công khai. Lập tức Hamzah và U'mar mở đường tiến thẳng đến thẳng Ka'bah mà hành lễ Salah và tất cả Sahabah thấy vậy mà hành lễ tiếp theo sau, đây là lần đầu tiên Sahabah đứng tại Ka'bah mà hành lễ Salah bởi trước khi U'mar ﷺ vào Islam họ không dám. Lúc đó đang là giờ trưa, hành lễ Salah xong U'mar thấy mấy người Quraish nên liền hỏi: “Abu Jahal đâu ?” mọi người nói ông ta đang ở nhà thì U'mar liền tìm đến nhà mà gõ cửa. Nghe tiếng gõ cửa Abu Jahal ra mở cửa thấy U'mar vui mừng mà nói: “Hân hoan đón chào U'mar, điều gì làm cho ông đến đây giờ này?”

- U'mar ﷺ: “Tôi đến báo cho ông biết rằng tôi đã tin tưởng vào Muhammad.”

- Abu Jahal: “Người nói dối.”

- U'mar ﷺ: “Không tôi nói thật, tôi đã tin tưởng vào Rasul của Allah.”

- Abu Jahal: “Người nói dối.” Dứt lời ông liền đóng cửa găm lại. Nhưng U'mar quyết không đi mà lại gõ cửa thêm lần hai, mở cửa ra Abu Jahal hỏi: “Điều gì làm cho ông đến đây giờ này?”

- U'mar ﴿﴾: “Tôi đến báo cho ông biết rằng tôi đã tin tưởng vào Muhammad là Rasul của Allah.”

- Abu Jahal: “Người nói dối.”

- U'mar ﴿﴾: “Không, tôi nói thật đấy, hồi kẻ thù của Allah.” Chúng ta thấy rằng không phải ai cũng có khả năng hướng một người nào đó cải đạo sang Islam, thậm chí cả Nabi ﴿﴾ cũng không có khả năng đó như Allah đã khẳng định,

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص: ٥٦

﴿**Chắc chắn rằng Người (Muhammad) không thể hướng dẫn được ai mà Người thương theo đúng Chính Đạo nhưng Allah lại muốn dẫn dắt bất cứ ai (theo chính đạo) tùy ý Ngài.**﴾ Al-Qasas: 56 (Chương 28).

Giờ đây, U'mar muốn cả thành phố Makkah biết được ông đã vào Islam bằng cách nhanh nhất nên hỏi mọi người ai là người truyền thông tin nhanh nhất, được mọi người chỉ cho người đàn ông tên Jameel bin Ma'maar, chỉ cần chốc lát là mọi người điều rõ sự việc. Thế là U'mar tìm đến gặp người đàn ông đó mà nói: “Này Jameel, ông biết được chuyện gì chưa ?”

- Jameel: “Đó là chuyện gì, hồi U'mar ?”

- U'mar ﴿﴾: “Tôi đã vào Islam.” Không hỏi thêm bất cứ gì nữa lập tức ông Jameel đi đến một nơi cao mà hô to, (U'mar cũng đi theo mà đứng sau lưng): “Này hồi mọi người.” Nghe được lời gọi mọi người tập trung đến rất đông mà hỏi: “Chuyện gì vậy, hồi Jameel ?”

- Jameel: “U'mar đã phản bội.” Nghe vậy, U'mar liền đánh vào lưng ông Jameel mà bảo: “Người đã nói dối, hồi kẻ thù của Allah, hãy nói U'mar đã cải đạo sang Islam.” Lập tức

ông Jameel hô lại: “U’mar đã vào Islam.” Dứt lời mọi người truyền nhau nghe U’mar đã vào Islam, U’mar đã vào Islam, điều này làm cho mọi người phẫn nộ kéo đến vây lấy U’mar, thì U’tbah bin Rabi-a’h liền tiến thẳng đến muốn giết U’mar. Thế là cả hai ấu đã nhau và U’mar đã vật được U’tbah xuống đè lên ngực định kết liễu đời U’tbah nhưng mọi người đang đứng vây quanh lại là người Đa Thần nên đã xúm nhau đánh U’mar làm ông phải đánh giải vây, với sức mạnh của U’mar nên không ai có thể làm gì được ông ta. Đến khi gần xé chiều thì U’mar đứng dậy hô gọi: “*Này hỡi quần chúng Quraish, nếu như số lượng của chúng tao tại Makkah lên đến ba trăm người là đã không để cho các ngươi lộng hành như thế đâu.*” (và số lượng người Muslim lúc bấy giờ chỉ 40 người) Kể từ đó, Nabi ﷺ ra lệnh cho Sahabah tập trung hành lễ Salah tại Ka’bah, ông Ibnu Mas-u’d nói: “*Chúng tôi đã hành lễ Salah tại Ka’bah từ khi U’mar vào Islam trong khi trước đó không dám.*”

Bảy năm trôi qua kể từ khi Nabi ﷺ nhận sứ mạng, việc truyền bá Islam vẫn luôn là vấn đề nóng bỏng tại Makkah, những tín đồ Muslim vẫn luôn gặp khó khăn và U’mar vẫn sát cánh với họ. Đến khi việc truyền giáo ngày càng khó khăn tại Makkah thì Allah ra lệnh cho di cư sau khi Nabi ﷺ cùng thị dân Al-Ansaar đã ký kết hai lần giao ước. Khi có lệnh phải di cư đi Madinah thì tất cả Sahabah đã lén lút mà ra đi do họ sợ bị Quraish hãm hại, riêng U’mar thì lại tuyên bố trước mặt cấp lãnh đạo của Quraish gồm U’tbah, Shaibah, Abu Jahal, Abu Lahab . . . đang ngồi tại Ka’bah: “*Các ngươi hãy nghe đây, ai muốn mẹ hẳn phải mất hẳn, con hẳn phải mồ côi và vợ hẳn phải ở góa thì hãy đi theo mà chặng đường tao tại thung lũng kia, bởi ngay giờ đây tao di cư đi theo Allah và Rasul của Ngài.*” Các bạn có thấy lời khuyên cáo nào mạnh mẽ hơn lời

khuyến cáo này không, bởi trong lịch sử Islam được sáng tỏ được hùng mạnh, được kêu hãnh kể từ khi U'mar vào Islam.

Cuộc đời của U'mar chứa đầy sự diệu kỳ, trong những sự diệu kỳ đó là có một số câu Kinh trong Qur'an được thiên khai là để xác minh lời nói của U'mar là chân lý, điển hình như U'mar đã yêu cầu Nabi ﴿﴾ rằng: “*Thưa Rasul của Allah, đây là Maqaam (nơi đứng) của tổ tiên Người Ibrahim, giá như Người ra lệnh cho mọi người chọn lấy nơi đó làm điểm để hành lễ Salah*” (tức sau khi Tawwaaf xong đến hành lễ Salah tại đó) nhưng Nabi ﴿﴾ không ra lệnh bất cứ điều gì do không được Allah thiên khai điều gì liên quan. Thời gian trôi qua không lâu thì U'mar lại đề nghị với Nabi ﴿﴾: “*Thưa Rasul của Allah, đây là Maqaam (nơi đứng) của tổ tiên Người Ibrahim, giá như Người ra lệnh cho mọi người chọn lấy nơi đó làm điểm để hành lễ Salah*” thì Allah liền thiên khai:

﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ [البقرة: ١٢٥]

﴿**Hãy lấy chỗ đứng của Ibrahim làm địa điểm dâng lễ nguyện Salah**﴾.﴾ Al-Baqarah: 125 (Chương 2).

Khi Allah thiên khai xuống câu Kinh nói về rượu,

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْتَفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ (سورة البقرة: ٢١٩)

﴿**Họ hỏi Người (Muhammad) về rượu và cờ bạc. Hãy bảo họ: “Trong hai điều đó vừa có một tội lớn vừa có một vài cái lợi cho nhân loại, nhưng tội của hai thứ đó lớn hơn cái lợi của chúng mang lại.”**﴾ Al-Baqarah: 219 (chương 2), thì U'mar giơ tay cầu xin: “*Lạy Allah, xin hãy thiên khai lệnh dứt*

khóa hoàn toàn về rượu.” Rồi một thời gian sau đó Allah thiên khai câu Kinh:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾
(النساء: ٤٣)

﴿Này hỡi những người có đức tin! Chớ đến gần việc lễ nguyện Salah khi các người say rượu cho đến khi các người tỉnh táo và biết điều các người nói ra.﴾ Al-Nisa: 43 (chương 4) thì U'mar lại giơ tay cầu xin lần nữa: “Lạy Allah, xin hãy thiên khai lệnh dứt khóa hoàn toàn về rượu.” Và không lâu sau Allah thiên khai câu Kinh:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ (المائدة: ٩٠)

﴿Này hỡi những người có đức tin! Quả thật, uống rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ bằng đá và dùng tên bản để làm quẻ xin xăm là điều khả ố thuộc những việc làm của Shaytan. Các người hãy từ bỏ và tránh xa chúng.﴾ Al-Maa-idah: 90 – 91 (chương 5).

Và các bạn có biết rằng U'mar đã cầu xin Allah thiên khai xuống câu ra lệnh phụ nữ ăn mặc kín đáo không, ông nói: “Cầu xin Allah thiên khai cho câu Kinh che kín phụ nữ Muslim, làm sao có thể hài lòng cho phụ nữ ra đường như thế được chứ” và rồi Allah cũng đã thiên khai:

﴿يَتَأْتِيهَا التِّيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾ (الأحزاب: ٥٩)

﴿Hỡi Nabi (Muhammad) hãy bảo các bà vợ của Ngươi, các đứa con gái của Ngươi và các bà vợ của các tín đồ có đức tin, hãy dùng áo choàng phủ kín thân mình họ.﴾ Al-Ahzaab: 59 (chương 33).

Trong trận chiến lịch sử đầu tiên của Islam, trận chiến Badr, sau khi Islam đại thắng bắt được rất nhiều tù binh và không biết phải giải quyết cách nào, Nabi ﷺ đã tham khảo ý kiến của Sahabah:

- Abu Bakr ﷺ nói: “Chúng ta hãy tha mạng cho họ mà chỉ lấy tiền chuộc thôi.” Bởi ông vốn là người hiền hậu và nhân từ.

- U'mar ﷺ thì nói: “Đây là trận chiến đầu tiên của chúng ta cần phải báo cho toàn thể Ả Rập biết về sức mạnh của ta, cho nên phải giết hết họ thừa Rasul của Allah.” Nhưng Nabi ﷺ cũng vốn là người nhân từ, bác ái nên đã chọn ý kiến của Abu Bakr ﷺ, quyết định đó đã không được Allah ưng thuận nên Ngài đã thiên khải xuống câu Kinh chọn lấy ý kiến của U'mar ﷺ, Allah phán:

﴿مَا كَانَ لِتَيْبٍ أَنْ يَكُونَ لَهُ ذُرِّيَّةٌ حَتَّى يُلَاقِيَ فِي الْأَرْضِ لُجْمًا يُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ الأنفال: ٦٧

﴿Đối với một Nabi không được phép giữ bên mình những kẻ tù nhân bại trận cho đến khi giết hết bọn chúng không chừa tên nào sống trên trái đất, các ngươi yêu thích cuộc sống phù hoa tạm bợ của trần gian ư? nhưng Allah lại yêu thích cuộc vĩnh cửu của ngày sau.﴾ Al-Anfal: 67 (Chương 8), U'mar kể rằng qua ngày hôm sau ông thấy Nabi ﷺ và Abu

Bakr ﴿﴾, cả hai đang ngồi khóc vì câu Kinh này thiên khải xuống xác minh ý kiến của U'mar ﴿﴾ mới đúng là chân lý.

Nếu như sau Nabi Muhammad còn có Nabi khác thì đó chính là U'mar, và Nabi ﴿﴾ đã nói rằng: **“Giáo dân trong cộng đồng ta có người có tài hùng biện trong số đó có U'mar bin Al-Khattaab.”** Trong một lần khác Nabi ﴿﴾ nói với Sahabah:

((يَبْنَما أَنا نائِمٌ إِذْ أَتَيْتُ بِقَدَحِ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلي عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ))

“Trong lúc Ta đang ngủ mơ thấy rằng có người mang đến cho Ta một bát sữa, Ta đã bung uống và đã đưa phần còn dư lại cho U'mar bin Al-Khattaab.” Sahabah hỏi: Vậy Người giải thích giấc mộng đó là gì? Nabi ﴿﴾ đáp: ((الْعِلْمُ)) **“Là kiến thức.”** Tức U'mar ﴿﴾ thừa hưởng được kiến thức Islam từ trực tiếp từ Nabi ﴿﴾. Có lần người ta hỏi: **“Nếu ngày nào đó chúng tôi không gặp được Nabi, vậy chúng tôi sẽ tìm ai?”** Người ﴿﴾ đáp: **“Hãy đi tìm Abu Bakr”**, mọi người hỏi tiếp: **“Nếu không gặp Abu Bakr?”** Người ﴿﴾ đáp: **“Hãy đi tìm U'mar”**, chẳng những thế còn có Hadith Saheeh rằng Nabi ﴿﴾ đã từng căn dặn:

((اِفْتَدُوا بِالَّذِينَ مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ))

“Các người hãy noi theo hai người đàn ông sau Ta, là Abu Bakr và U'mar.” Thấy đó U'mar ﴿﴾ được xếp vị trí thứ hai chỉ sau Abu Bakr ﴿﴾.

Trong trận chiến Uhud, sau khi phe Muslim thất bại thì Abu Safyaan⁽²⁾ lên tiếng hỏi phe Muslim để xác minh tin tức: “*Trong các còn Muhammad không ?*” nhưng không một ai trả lời, ông hỏi tiếp: “*Trong các người còn Abu Bakr không ?*” vẫn không có câu trả lời, ông hỏi tiếp: “*Trong các người còn Umar bin Al-Khattaab ?*” vẫn không ai trả lời. Hỏi đến đây Abu Sufyaan dừng không hỏi thêm bất cứ ai nữa bởi người Quraish biết được địa vị quan trọng của họ trong Islam.

Có lần Nabi ﷺ báo tất cả Sahabah rằng Người đi vào thiên đàng, Người kể:

((دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ قَصْرًا فَسَمِعْتُ فِيهَا صَوْتًا فَقُلْتُ لِمَنْ هَذَا؟ فَقِيلَ: لِعُمَرَ فَأَرَدْتُ أَنْ أَدْخُلَهَا فَذَكَرْتُ غَيْرَتَكَ يَا عُمَرُ))

“**Ta đã bước vào thiên đàng thấy một tòa lâu đài, nghe thấy âm thanh phát ra từ bên trong nên Ta hỏi: “Tòa lâu đài này của ai ?” có lời đáp rằng “của Umar”, Ta đã có ý định bước vào trong xem thử nhưng Ta sợ nhớ bản tính mạnh mẽ của ông, hỏi Umar.**” Rasul ﷺ dứt lời thì Umar ﷺ đã bật khóc, thấy lạ Rasul ﷺ hỏi: “**Điều gì làm cho ông khóc vậy Umar ?**” Umar đáp: “*Chẳng lẽ đối với Người mà tôi cũng dám mạnh mẽ nữa sao, hỡi Rasul của Allah.*”

Trong một lần khác những người phụ nữ tìm đến nhà Nabi ﷺ (lúc này chưa mặc khải câu Kinh ăn mặc kín đáo), các nàng nói chuyện rất nhiều và yêu cầu Nabi ﷺ đủ điều, lát sau biết được tin Umar vào thăm Nabi ﷺ thì các nàng liền chính lại khấn đội và ngòi đàng hoàng tử tế. Hành động đó của các

(2) Lúc này ông vẫn còn là lãnh đạo của Quraish, chưa vào Islam và ông cũng là cha vợ của Nabi ﷺ bà Um Habeebah ﷺ.

nàng làm Nabi ﴿﴾ phát cười. U'mar thấy ngạc nhiên nên hỏi sự việc thì được Nabi ﴿﴾ kể cho nghe mọi việc trước khi U'mar đến, nghe xong U'mar xoay ngang khiến trách phụ nữ và các bà đã trả lời lại U'mar còn Nabi ﴿﴾ thì vẫn còn cười và rồi mới nói với U'mar:

((إِيهِيَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ))

“Này hỡi con trai của Al-Khattaab, xin thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn Ta trong tay Ngài, nếu như ông đi một con đường mà Shaytaan gặp phải là hẳn phải tránh đi sang con đường khác.” Hadith do Al-Bukhary ghi số (6085). Thấy đó, đến lữ Shaytaan cũng phải khiếp sợ U'mar bin Al-Khattaab, điều này chứng minh rằng ma quỷ không có quyền hạn điều khiển con người ngoại trừ những ai bất tuân Allah mới bị chúng điều khiển, như Allah phán:

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ [سورة الحجر: ٤٢]

﴿“**Quả thật, nhà người không có quyền đối với các bê tôi của TA ngoại trừ những ai trong số họ là những kẻ lầm lạc tuân theo người.**”﴾ Al-Hijr: 42 (Chương 15).

Trong những điều diệu kỳ trong cuộc sống của U'mar là ông rất thông minh, trí óc rất nhạy bén và có một linh cảm khác với người thường giống như một lần có một người đàn ông được U'mar hỏi anh ta tên gì thì anh ta đáp tên Jamrah.

- U'mar ﴿﴾: “Tên cha anh là gì?”

- Jamrah: “Tên Shihaab.”
- U'mar ﷺ: “Thuộc dòng họ nào ?”
- Jamrah: “Dòng họ Hurqah.”
- U'mar ﷺ: “Thuộc bộ tộc nào ?”
- Jamrah: “Bộ tộc Dhiraam.”
- U'mar ﷺ: “Quê hương anh ở đâu ?”
- Jamrah: “Ở Harrah.”
- U'mar ﷺ: “Ở đâu tại Harrah ?”

- Jamrah: “*Tại Zati Lazo.*” Điểm đặc biệt của các tên Jamrah, Shihaab, Hurqah, Dhiraam, Harrah, Zati Lazo đều là tên của lửa. Nghe xong thì U'mar mới nói với cậu ta: “*Anh hãy quay về nhà liền đi để cứu vợ con anh bởi nhà anh đang cháy.*” Lập tức người đàn ông vội vã chạy về thì nhà ông đã bốc cháy. Thấy rằng Allah đã ban cho U'mar một linh cảm rất đặc biệt và đây cũng là một hồng phúc mà Allah thường hay ân sủng cho nhóm bầy tôi sùng đạo hết mực sợ Ngài. Trong một lần khác U'mar đang đọc thuyết giảng thứ sáu thì bỗng U'mar dừng thuyết giảng mà nói: “*Này đoàn quân, ngọn núi, này đoàn quân ngọn núi*” xong thì ông tiếp tục đọc thuyết giảng, có điều trước đó ông đã gọi một đoàn quân ra trận. Vài ngày sau thì đoàn quân quay trở về báo cho U'mar về diễn biến trận chiến: “*Lúc đó gần như chúng tôi rơi vào thất bại hoàn toàn và gần như bị giết hết, bỗng chúng tôi nghe được một tiếng gọi từ xa “này đoàn quân, ngọn núi” thì chúng nhìn sang thấy ngọn núi và kéo vào ẩn nấp thế là được Allah ban cho chiến thắng.*” Thấy đó, Allah đã ân sủng đặc biệt cho U'mar là đã đưa tiếng

nói của ông đến chỉ đạo đoàn quân đang đánh trận ngoài sa trường, còn ông thì vẫn ở Madinah,

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾﴾ يونس: ٦٢

﴿**Chẳng phải rằng Waly của Allah (người hết lòng kính sợ Ngài) là những người không gặp phải sợ hãi cũng như buồn tẻ hay sao?**﴾ Yunus: 62 (chương 10).

Tuy U'mar ﴿﴾ là người rất mạnh mẽ, rất khí khái nhưng khi nghe được Qur'an xướng đọc thì ông lại mềm lòng đến bậc khóc, trong một lần ông đang đi thì nghe được một chàng thanh niên xướng đọc Qur'an đến câu:

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾﴾ الطور: ٧ - ٨

﴿**Quả thật, hành phạt của Thượng Đế Ngươi (Muhammad dành cho người ngoại đạo) chắc chắn sẽ xảy ra * Mà không một thế lực, quyền lực nào có thể cản ngăn (hay bảo vệ chúng được).**﴾ Al-Toor: 7 - 8 (chương 52), nghe được đoạn Kinh làm U'mar ngồi xuống mà khóc và ông đã vội vã đi về nhà tiếp tục khóc, sau đó ông đã ngã bệnh kéo dài cả tháng mà mọi người không hiểu nguyên nhân. Theo thói quen là U'mar thường hay đọc chương Yusuf trong giờ Salah Al-Fajr và khi đến câu Kinh:

﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرِّنِي إِلَى اللَّهِ﴾ يوسف: ٨٦

﴿**Ya'qaab nói: “Cha chỉ biết than thở nỗi u sầu và buồn phiền của cha với Allah thôi.”**﴾ Yusuf: 86 (chương 12), thì U'mar khóc nện ngào đến cả hàng cuối cùng của Masjid nghe rõ tiếng khóc của ông, đó chính là U'mar ﴿﴾.

Trước khi Abu Bakr ﷺ lâm chung đã yêu cầu và đã ra lệnh cho U'mar làm Khalifah (thủ lãnh) sau ông, nhưng U'mar ﷺ đã tìm đủ lý do từ chối nhưng vô vọng và không được Abu Bakr chấp nhận bất cứ lý nào. Sau khi làm thủ lãnh, U'mar bị tất cả Sahabah theo dõi rằng ông sẽ đối xử với mọi người như thế nào với bản tính mạnh mẽ vốn có, nhưng từ khi làm Khalifah thì U'mar ﷺ trở nên hiền từ và bác ái hơn. Ông Talhah ﷺ đã theo dõi U'mar ﷺ có một hành động lạ là mỗi ngày ông đều bí mật đến nhà một ngôi nhà nằm ngoài ô thành phố, sau khi U'mar ﷺ bước ra về thì ông Talhah ﷺ bước vào thì thấy một bà già mù mắt, đang nằm trên nền đất, bà chỉ sống cô đơn trong ngôi nhà, Talhah ﷺ hỏi bằng lời tôn trọng: “Thưa mẹ, người đàn ông khi này đến làm gì vậy?”

- Bà già: “Ta vốn không biết ông ta là ai, có điều ngày nào ông ta cũng đến đây để vắt sữa dê, nấu thức ăn, quét nhà và giặt quần áo cho ta.”

- Talhah ﷺ hỏi: “Mẹ không biết ông ta là ai à?”

- Bà già: “Ta xin thề với Allah, ta không biết ông ta là ai.” Nghe xong Talhah ﷺ bật khóc mà nhủ lòng: “Này Talhah, người hãy noi gương theo U'mar; hãy noi gương theo U'mar.”

Trong một lần U'mar đang đi cùng với mọi người trên đường thì thấy một phụ nữ già, bà ta gọi: “Này vị thủ lãnh tin đồ có đức tin.” U'mar liền đứng lại và mọi người đứng lại theo, bà nói tiếp: “Ta còn nhớ rằng xưa kia lúc còn nhỏ người ta gọi ông là U'mair⁽³⁾ và ông đã cùng các đứa trẻ khác chạy đua ở chợ U'kaar, đến khi ông trưởng thành thì người ta gọi là

(3) Một cách gọi mà người Ả Rập hay dùng để gọi lúc còn bé thay vì U'mar thì gọi U'mair, Aly thì gọi Ulai . . .

U'mar, đến khi ông lớn hơn nữa thì được mọi người gọi là thủ lĩnh tín đồ có đức tin, cho nên ông hãy hết lòng kính sợ Allah hồi U'mar.” Dứt lời của người phụ nữ này thì U'mar ﷺ đã bật khóc làm cho mọi người xung quanh khiển trách người phụ nữ đó: “Này nữ nô lệ của Allah, hãy kính sợ Allah rằng đây là thủ lĩnh tín đồ có đức tin.” U'mar ﷺ liền lên tiếng: “Mọi người đừng nói gì cả, hãy để cho bà tiếp tục nói, mọi người không biết bà ta là ai à ?”

- Mọi người: “Chúng tôi không biết bà ta.”

- U'mar ﷺ: “Bà là một phụ nữ mà cả Allah cũng đã nghe thấu lời bà, chẳng lẽ ta không nghe lời bà ta nói sao !”

- Mọi người: “Vây, bà ta là ai ?”

- U'mar ﷺ: “Bà là Khawlah.”

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ المجادلة: ١

﴿Chắc chắn Allah đã nghe được lời trình tấu của bà (Khawlah con gái ông Hakim) với Người (Muhammad) về chồng bà (Aws con trai ông Al-Saamit), bà cũng đã than phiền với Allah và Allah đã nghe rõ lời đàm thoại giữa Người và bà ta.﴾ Al-Mujadalah: 2 (chương 58).

U'mar ngoài là một người có niềm tin vững chắc vào Allah mà còn là một người đi theo đúng đường, đúng chuẩn mực Sunnah của Nabi ﷺ, một lần đang tại cục đá đen cùng với một số Sahabah khác, ông đã nói trước khi hôn đá đen: “Ta biết rõ rằng người chỉ là một cục đá không mang lợi ích cũng không gây hại được ai, nếu như ta đã không tận

mắt thấy Rasul ﷺ đã hôn người là ta sẽ không hôn người đâu.” Đây mới chính là Tawhid, là niềm tin độc tôn Allah duy nhất, đối với chúng ta chỉ được phép làm theo Sunnah chứ trên đời này không có điều gì có thể gây hại hoặc mang đến lợi ích ngoại trừ đã được Allah ưng thuận. Trong thời quản lý của U'mar nghe được rằng có người đã tìm đến cây Ridhwaan⁽⁴⁾ thăm viếng cây rừng này, hành động này làm cho U'mar lo lắng nên đã phái người đến Hudaibiyah đốn bỏ và nhổ cả gốc cây lên, do U'mar sợ rằng viếng thăm không lâu sau thì sẽ đến cầu may mắn, rồi sẽ tôn sùng và rồi sẽ tôn thờ cái cây ngoài Allah. Cũng như ngày hôm nay có người xưng mình là người Muslim mà lại cầu xin mồ mã, xin ông Kam, xin Waly . . . và sẽ ra sao nếu cây Ridhwaan đó tồn tại đến ngày hôm nay có lẽ số lượng người đến đó còn nhiều hơn đền Ka'bah là đằng khác. Chúng ta có biết rằng hiện tại là có hơn hai triệu người đến hành hương tại mồ mã không! Cầu xin Allah che chở và củng cố niềm tin cho toàn thể tín đồ Muslim. Do U'mar biết rằng nhiệm vụ trọng đại nhất trong Islam chính là Tawhid (độc tôn Allah trong thờ phượng) và Shirk (tổ hợp với Allah trong thờ phượng) là tội lỗi xấu xa nhất, tệ hại nhất trên trần đời, bằng sự thông minh và tinh khôn nên U'mar đã giải quyết chính xác sự việc.

Trong một lần đang đi trên đường, U'mar thấy một bà già ngồi khóc (bà không biết người nói chuyện với bà là U'mar) thì hỏi: “*Tại sao bà khóc ?*”

- Bà già: “*Gia đình tôi đang đói.*”

(4) Là một cây rừng tại Hudaibiyah mà xưa kia Nabi cùng 1500 Sahabah đã bắt tay thế nguyện quyết chiến một sống một còn với Quraish dưới tàn cây này, khi nghe tin Usman bin A'ffaan ﷺ làm sứ giả đến với Quraish đàm phán và đã bị họ giết.

- U'mar ﷺ: “*Chẳng lẽ bà không có bất cứ gì để đổi lấy thức ăn sao ?*”

- Bà già: “*Thề bởi Allah, dù chỉ một Dirham (đồng tiền bạc) tôi cũng không có.*” Bà nói tiếp: “*Tôi xin thề với Allah, khi mà Allah phục sinh tôi lại tôi sẽ kiện U'mar bin Al-Khattaab trước Ngài.*”

- U'mar ﷺ: “*U'mar có liên quan gì đến chuyện này?*”

- Bà già: “*Tại ông ta là thủ lĩnh.*”

- U'mar ﷺ: “*Nhưng ông ta không biết về hoàn cảnh của bà.*”

- Bà già: “*Ông ta đã quản lý mọi việc của người Muslim mà lại không biết đến tôi à ?*”

- U'mar ﷺ: “*Này nữ nô lệ của Allah, bà nghĩ sao tôi sẽ dùng 25 Dinaar (đồng tiền vàng) trong túi mình ?*”

- Bà già: “*Để làm gì ?*”

- U'mar ﷺ: “*Để mua sự bất công của U'mar với bà, để hấn khỏi bị bà thưa kiện trước Allah vào ngày phục sinh.*”

- Bà già: “*Ông đùa với tôi à ?*” bà ta ngạc nhiên là do 25 Dinaar là số tiền rất lớn.

- U'mar ﷺ: “*Tôi xin thề với Allah, tôi không đùa tí nào. Thế bà nghĩ sao ?*” cả hai cùng nhau trao đổi và cuối cùng thì bà ta cũng đã chấp nhận giao ước. Ngay lúc đó ông Abdullah bin A'bbaas và Aly bin Abi Taalib đi ngang gặp U'mar thì cả hai chào: “*Xin chào Salam đến thủ lĩnh tin đồ có*

đức tin.” Lời chào đó làm cho bà già giật bắn người mà hỏi: “Ông chính là thủ lĩnh à?”

- U'mar : “Đúng, nhưng bà đã chấp nhận lời giao ước.”

- Bà già: “Không, tôi đã bỏ qua cho ông.”

- U'mar : “Không, tôi sẽ không hủy bỏ cuộc giao ước đó.” và U'mar liền gọi Aly và Ibnu A'bbaas đến: “Hai người hãy làm chứng cho ta.”

- Aly và Ibnu A'bbaas : “Làm chứng cho chuyện gì?”

- U'mar : “Làm chứng rằng người phụ nữ này đã bán cho tôi sự bất công của tôi đối với bà.” Đó là nỗi sợ hãi của U'mar trước Đấng Thượng Đế.

Trong một đêm nọ U'mar cùng người nô lệ tên Aslam đang đi tuần tra khu vực thì thấy ngoài vùng sa đang có lửa cháy trong lúc thời tiết của Madinah rất lạnh, U'mar bảo: “Này Aslam hãy theo ta đến đó” đến nơi thì thấy một phụ nữ cùng với những đứa trẻ, bên cạnh là một cái nồi đang đặt trên lửa nấu đá bên trong (bà ta vốn không biết U'mar là ai), U'mar bắt đầu chào Salam và hỏi: “Cô đang làm gì vậy?”

- Người phụ nữ: “Con tôi đang đói, không có gì cho chúng ăn.”

- U'mar : “Cái gì trong nồi?”

- Người phụ nữ: “Không có gì cả, tôi chỉ dụ cho chúng chờ không nói mà ngủ thôi.”

- U'mar : “*Có không có thức ăn à ?*”

- Người phụ nữ: “*Không.*” U'mar lập tức quay về nhà đến thẳng nhà kho chung của cộng đồng và bảo Aslam: “*Anh hãy đặt bao bột này lên lưng ta.*”

- Aslam: “*Không, hãy để tôi vắc thưa thủ lãnh.*”

- U'mar : “*Vậy anh có vắc luôn tội lỗi mà tôi đã làm không ?*”

- Aslam: “*Không.*”

- U'mar : “*Vậy thì hãy đặt lên lưng ta.*” Sau khi vắc đến nơi thì U'mar tiếp tay mà nhào bột, đến khi chuẩn bị nấu bột thì U'mar và Aslam bỏ đi nhưng chỉ đi khuất dạng thì U'mar đứng quay lại mà nhìn mẹ con họ. Thấy vậy, ông Aslam nói: “*Thưa thủ lãnh, bây giờ chúng ta quay về nhà được rồi.*”

- U'mar : “*Chưa được.*”

- Aslam: “*Tại sao ?*”

- U'mar : “*Tôi muốn nhìn thấy họ no giống như tôi đã nhìn thấy họ đã đói vậy.*” Ông Aslam kể rằng: “*Tôi liền nhìn lên mặt U'mar thì thấy hai hàng lệ ông tuôn trào.*”

U'mar là một người sống rất thanh tao và giản dị, ông không hề lợi dụng chức quyền để hưởng lợi cho riêng mình, thậm chí sợ mọi người nói ông là người trục lợi, có lần ông thấy con trai đứng ngoài chợ bán hai con lạc đà thì ông hỏi: “*Này Abdullah, ở đâu con có hai con lạc đà này?*”

- Abdullah ﷺ: “Con đã mua hai con lạc đà ốm và thả rong chúng đi ăn lang thang đến khi mập như hiện tại thì con mang đi bán.”

- U'mar ﷺ: “À, thì ra là thế, con không sợ rằng thiên hạ sẽ nói con trai của thủ lĩnh nuôi lạc đà cho thủ lĩnh à? Nghe đây con hãy bán đi hai con lạc đà này và lấy lại số vốn đã mua ban đầu còn bao nhiêu để vào kho bạc cộng đồng Muslim.”

Làm thủ lĩnh thì mọi người thường liên tưởng rằng sẽ được ăn mặc sang trọng, đi vật cưỡi lông lẩy, được ăn sơn hào hải vị . . . nhưng đối với thủ lĩnh U'mar thì hoàn toàn khác, chiếc áo mà U'mar mặc trên người có đến mười bốn chỗ bị rách, nhất là vào một năm mà cả thành phố rơi vào đói khát và ông cũng đang đói, thức ăn có trong nhà nhưng ông lại nói với bụng mình: “Cho dù nhà người có kêu hay là không kêu thì ta cũng sẽ không ăn cho đến khi tất cả người Muslim đói khát được ăn no.” Thế là ông đã không ăn.

Có lần một người thuộc cấp lãnh đạo ở Shaam (là thuộc hạ của U'mar) mang đến cho ông một mâm cỗ thức ăn thuộc loại thức ăn đặc sản bản xứ, U'mar hỏi: “Những người nghèo Muslim của bản xứ người đã ăn được thức ăn này chưa?”

- Lãnh đạo Sham: “Thưa thủ lĩnh, chưa.”

- U'mar ﷺ: “Trong bản xứ có người nghèo không?”

- Lãnh đạo Sham: “Chắc chắn là có.”

- U'mar ﷺ: “Vậy họ sẽ được gì?”

- Lãnh đạo Sham: “Allah đã chia con người ra nghèo giàu, nếu họ nghèo biết kiên nhẫn thì sẽ được thiên đàng.”

- U'mar ﴿﴾: “À, nếu Allah đã lựa chọn chúng ta như thế này và lựa chọn cho họ thiên đàng thì quả là một sự khác biệt rất lớn.” Câu nói này có nghĩa là nếu chúng ta ăn thức ăn này mà không được vào thiên đàng thì ta sẽ không ăn và U'mar đã không ăn mâm cỗ đó.

Trong một lần U'mar ﴿﴾ bị bệnh thì bác sĩ bảo hãy mua mật ong uống thì ông nói: “Tôi không có tiền.”

- Mọi người: “Thủ lãnh hãy lấy tiền trong kho cộng đồng Muslim, ông đang rất cần mà, xem như là sự bố thí cho thủ lãnh.”

- U'mar ﴿﴾: “Không thể thế, này anh hãy đứng dậy tập trung hết người nghèo đến Masjid đi, hãy hỏi xin phép họ nếu họ đồng ý cho ta lấy tiền thì hãy mua cho ta một Dirham (một đồng bạc) mật ong.” Sau khi mọi người tập trung và biết được thủ lãnh đang bệnh nhưng không có tiền mua thuốc xin phép mọi người cho ông lấy một Dirham để mua mật ong làm thuốc, tất đều đồng ý ngoại trừ một người duy nhất không đồng ý, thế là U'mar không cho xuất tiền để mua. Đó chính là U'mar, một thủ lãnh công chính liêm minh,

﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ النساء: ۵۸

﴿Và khi các người xét xử người ta, thì hãy xét xử với sự liêm chính công bằng.﴾ Al-Nisa: 58 (chương 4).

Trong một lần khác U'mar thấy con trai cầm trên tay một Dirham thì hỏi: “*Ở đâu con có tiền này ?*”

- U'mar ﷺ: “*Do ông Mu-a'iqeeb cho con.*” Một người quản lý kho cộng đồng Muslim. Thế là U'mar cho gọi Mu-a'iqeeb đến hỏi: “*Dirham anh đã cho con ta là từ đâu anh có ?*”

- Mu-a'iqeeb: “*Thưa thủ lĩnh, sau khi chia tiền cho người nghèo thì tôi dọn dẹp kho thì thấy còn sót lại một Dirham rơi nằm trên đất và tôi không thấy ai xứng đáng hơn con thủ lĩnh nên mới cho nó.*”

- U'mar ﷺ: “*Anh có điều gì giận tôi không ?*”

- Mu-a'iqeeb: “*Tại sao lại hỏi thế.*”

- U'mar ﷺ: “*Sao anh lại làm như thế đối với tôi.*”

- Mu-a'iqeeb: “*Tôi đã làm gì ?*”

- U'mar ﷺ: “*Anh muốn là cả cộng đồng của Muhammad ﷺ kiện ta vào ngày phán xử hay sao ? với một Dirham này Allah sẽ tính sổ với ta vào ngày phán xử đó, hãy mang Dirham này trở lại kho.*”

Sau khi cộng đồng Muslim chiến thắng được Palestine do phe Thiên Chúa đầu hàng vô điều kiện và họ tuyên bố: “*Chúng tôi chỉ giao chìa khóa Masjid Al-Aqsa cho U'mar mà thôi.*” Bởi trong Kinh Sách của họ có ghi rõ chỉ giao chìa khóa cho người nào mang tên được cấu thành bởi ba chữ cái và thấy rằng U'mar (عُمَرُ) là người xứng đáng nhất. U'mar ﷺ đi cùng với một hầu nam trẻ hướng đến Palestine mà chỉ có một con ngựa nên cả hai phải thay nhau cưỡi mỗi người một lúc, khi đến Masjid Al-Aqsa điềm hẹn

với các cấp lãnh đạo Palestine thì U'mar ﷺ đang kéo con ngựa còn hầu nam thì ngồi trên lưng ngựa. Tại điểm hẹn lúc đó lúc đó là tập thể Sahabah và các lãnh đạo cấp cao đang trình trọng đón chờ thì Sahabah reo lên: *"Thủ lĩnh tin đồ có đức tin đã đến"* nghe vậy mọi người hướng mắt nhìn và hỏi: *"Là ai, người ngồi trên lưng ngựa hay người kéo dây cương?"* Sahabah đáp rằng: *"Là người kéo dây cương."* Cấp lãnh đạo Palestine biết được rằng vị thủ lĩnh sẽ đến với cung cách đó bởi trong Kinh Sách họ đã ghi rõ như thế và ông ta sẽ là người mở Masjid Al-Aqsa. U'mar ﷺ vừa đến thì Abu U'baidah ﷺ tiến đến gần mà nói nhỏ: *"Này U'mar, phải chi anh ăn mặc bộ đồ khác lộng lẫy hơn bộ này và giá như anh đến bằng phương tiện khác tốt hơn con ngựa này."* U'mar phản nộ đáp: *"Nếu như câu nói này là do người khác nói là ta đã đánh y bằng cây roi này. Này Abu U'baidah chúng ta là nhóm người được Allah ban cho hùng mạnh bởi Islam và một khi chúng ta muốn mạnh bởi điều gì khác ngoài Islam thì Allah sẽ hạ nhục chúng ta."*

Vị thủ lĩnh U'mar tuy được báo trước được thiên đàng nhưng ông luôn lo lắng về hành động của mình thuộc nhóm người đạo đức giả nên có lần ông đã tìm đến ông Huzaiifah ﷺ (người được mệnh danh là người giữ bí mật của Rasul ﷺ) mà hỏi: *"Này Huzaiifah, Nabi ﷺ có kể tên tôi trong số những kẻ đạo đức giả không?"*

- Huzaiifah ﷺ: *"Không, nhưng tôi sẽ không bao giờ khen bất cứ ai sau anh nữa."*

- U'mar ﷺ: *"Vậy tôi có gặp phải những tai ương, thử thách mà Rasul ﷺ đã khuyến cáo không?"*

- Huzaifah ﷺ: “*Không, giữa anh và nó có một cánh cửa.*”

- U'mar ﷺ: “*Vậy cánh cửa đó được mở hay bị phá vỡ.*”

- Huzaifah ﷺ: “*Bị phá vỡ.*” Thế là U'mar hiểu được mình sẽ bị ám sát.

Trước cái chết U'mar không lâu ông đã nằm mơ thấy một con gà cất ba tiếng gáy, ông đã đến hỏi Asma bint Umai một người chuyên giải mộng và bà đã nói với U'mar: “*Ông sẽ bị một người ngoại đạo giết chết, hắn là một nô lệ và không phải là người Ả Rập, hắn sẽ đâm ông ba nhát dao.*” Đến đây U'mar đón được cái chết đang tiến đến rất gần mình, và một tháng trước khi ông qua đời U'mar đã không rời Madinah với ước nguyện được ở bên cạnh Nabi ﷺ và đã tha thiết khấn cầu và đây cũng là lời cầu xin cuối cùng của ông: “*Lạy Allah xin hãy cho bề tôi được chết làm người Shaheed (tử trận vì đạo) và cho bề tôi hội ngộ cùng với Nabi ﷺ.*”

Trong một buổi sáng định mệnh, U'mar đang làm Imam dẫn hành lễ Salah Al-Fajr và ông đã không như bao ngày khác, ở Rak-at thứ hai đang đứng đọc Qur'an thì ông đã bị tên Abu Lulu-ah đột kích mà đâm vào bụng U'mar ba dao, cứ mỗi dao đâm vào bụng thì U'mar hô to Allahu Akbar, Allahu Akbar, Allahu Akbar làm cho các người hành lễ phía sau ngơ ngác không hiểu chuyện gì xảy ra. Sau khi đâm U'mar ﷺ xong hắn muốn bỏ chạy thì một số Sahabah phát hiện nên bao vây hắn và đã bị hắn giết chết bảy người và làm sáu người khác bị thương, trước khi hắn bị mọi người túm lấy thì đã tự tử. Một số người đã khiên U'mar ﷺ vào

trong nhà, còn lễ Salah thì được ông Abdur Rahmaan bin A'wf ﷺ thay thế làm Imam bởi có rất nhiều Sahabah vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra bởi hoàn cảnh lúc đó vẫn còn tối đen không có ánh sáng. Sau khi được khiêng vào trong là U'mar ﷺ đã ngất xỉu, nhưng khi vừa tỉnh lại thì ông liền hỏi: *“Mọi người hành lễ Salah chưa?”* trong lúc máu trên bụng ông đang chảy. Mọi người đáp là đã hành lễ Salah rồi, U'mar ﷺ nói: *“Alhamdulillah, sẽ không có bất cứ giá trị nào trong Islam đối với ai không hành lễ Salah, nhưng riêng ta chưa hành lễ, mọi người hãy lấy nước Wudu cho ta.”* Mọi người lấy nước Wudu cho U'mar ﷺ để hành lễ và máu vẫn đang chảy. Lúc đó mọi người vây quanh U'mar ﷺ vừa khóc vừa hỏi chuyện gì đã xảy ra cho thủ lĩnh. Sau khi xong lễ Salah U'mar ﷺ mới hỏi: *“Ai đã ám sát ta?”* Mọi người đáp: *“Là Abu Lulu-a'h?”*

- U'mar ﷺ hỏi: *“Là Abu Lulu-a'h Mughirah hả?”*

- Mọi người: *“Đúng rồi.”*

- U'mar ﷺ: *“Alhamdulillah, xin tạ ơn Allah đã ban cho cái chết của bề tôi không liên quan đến người Muslim, ta đã từng nói hộ cho y được sống cùng chúng ta tại Madinah và ta đã giúp y giải quyết biết bao là khó khăn vậy mà y còn ám sát ta.”*

Là tín đồ Muslim hãy tự hào rằng trong chúng ta có vị thủ lĩnh như U'mar, do mỗi hành động của ông là một bước ngoặt lớn của lịch sử Islam, lúc ông gia nhập Islam đã mang đến sự hùng mạnh, sự kiêu hãnh cho tôn giáo, sự di cư của ông là một khởi đầu của chiến thắng, sự phân xử của ông luôn công bằng liêm chính. Lúc đó Aly bước vào mà nói: *“Này thủ lĩnh, không một con mắt nào của những người*

hiện diện mà lại không khóc và họ đều cầu xin sự tốt đẹp cho thủ lĩnh.” Nghe được lời khen của mọi người cho mình thì U'mar đáp: “E rằng mọi người đã thất vọng về lời khen đó, ôi ước chi mọi việc được ngang bằng nhau, tôi không được hưởng gì và cũng không bị phạt gì, ông ước chi khi đối diện với Allah tôi không có bất cứ ân phước hay tội lỗi nào cả chỉ muốn không có gì cả.”

Đang trong lúc nguy kịch U'mar đã bảo con trai: “Này Abdullah, con hãy đến gặp A'-ishah nói bằng danh nghĩa U'mar chứ không phải là thủ lĩnh tin đồ có đức tin xin gửi đến bà lời chào Salam và xin phép bà cho U'mar được chôn cùng với hai người bạn của mình (Rasul và Abu Bakr).” Khi Abdullah đến thì A'-ishah đang khóc vì tiếc thương U'mar và hỏi: “U'mar sao rồi?” Abdullah đáp: “Đã không còn hi vọng nữa rồi, và tôi đã nói với bà nguyện vọng của U'mar thì bà đáp: “Thật ra tôi muốn chừa khoảng trống này cho riêng mình nhưng nay tôi sẽ nhường nó lại cho U'mar”.” Abdullah quay về báo tin mừng cho cha. Còn U'mar ở những phút cuối cùng này ra lệnh tập chung Sahabah lại và lựa chọn ra cho họ sáu người xứng đáng làm thủ lĩnh sau ông là Aly, Uthmaan, Sa'd bin Abi Waqqaas, Zubair bin A'waam, Talhah bin U'baidillah và Sa-e'd bin Zaid (họ thuộc số mười người được báo trước về thiên đàng), U'mar ra lệnh họ chọn một trong sáu người này.

Ông Abdullah con trai U'mar kể: “Tôi đứng bên cạnh cha thấy được rằng mỗi khi ông uống sữa thì sữa lại chảy ra từ bụng ông.” Và cha tôi đã gọi: “Này Abdullah.” Khi tôi đến gần thì ông bảo: “Con hãy kiêng cha xuống để mặt cha được chạm xuống đất.” Abdullah kể tiếp: “Tôi giả vờ nhưng không nghe thấy gì do tôi nghĩ ông đã nói sáng,

nhưng ông đã lập lại ba lần và tôi đã biết đó là điều ông muốn. Sau khi tôi đặt ông xuống đất, ông đặt gò má lên đất vừa khóc vừa nói: “Sẽ khổ thân cho tôi, sẽ khốn khổ cho mẹ tôi nếu như Allah không tha thứ cho tôi, sẽ khốn khổ cho tôi nếu như Thượng Đế không tha thứ cho tôi.” Và thế là vị thủ lãnh tín đồ có đức tin U'mar bin Al-Khattaab trút hơi thở cuối cùng.

Ông Aly bin Abi Taalib đã nằm mơ thấy U'mar và đã hỏi địa vị của ông thì được biết ông đang ở cùng với hai người bạn mà ông được chôn cùng là Rasul ﷺ và Abu Bakr. Cái chết của U'mar đã làm cho toàn thành phố Madinah ngập tràn tiếng khóc tựa như mọi người đã mất đi người thân ruột của họ vậy

Quý đạo hữu Muslim, trên là sơ lược về cuộc đời của người đàn ông đã được báo trước là người của thiên đàng, người mà Nabi ﷺ đã nằm mộng thấy có một tòa lâu đài trong thiên đàng dành sẵn cho ông, một người đã được Allah ban cho hùng mạnh bởi sự gia nhập Islam của ông và đang số lãnh thổ vùng đất đông và tây được mở trên tay ông.

Cầu xin Allah ban cho cộng đồng Islam được nhiều người đàn ông như U'mar để lãnh đạo và củng cố cộng đồng đang rã rời như đồng cát vụn.

Trích từ “**chương trình các ngôi vườn của thiên đàng**” do tiến sĩ Sheikh Nabeel Al-I'wadhí thuyết trình